

طراحی، ساخت و بررسی عملکرد زئولیت CaY عامل دار شده با مایع یونی 4^- -متیل پیریدینیم کلرید به عنوان یک نانوکاتالیست چند عاملی جدید در سنتز سه جزئی ایزواکسازولون ها

مهدى کلهر^{۱*}، زینب هژبرى^۲ و زهرا سيدزاده^۳

۱. دانشیار شیمی آمی، دانشکده شیمی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.
۲. کارشناس ارشد شیمی آمی، دانشکده شیمی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.
۳. دکتری شیمی آمی، دانشکده شیمی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

دریافت: آبان ۱۴۰۱ بازنگری: دی ۱۴۰۱ پذیرش: دی ۱۴۰۱

10.30495/JACR.2023.1973160.2067

20.1001.1.17359937.1401.16.4.4.2

چکیده

در این پژوهش، ابتدا زئولیت CaY از طریق واکنش زئولیت NaY با کلسیم کلرید به دست آمد. سپس از طریق واکنش با پیونددهنده آمی، ۳-کلروپروپیل تری اتوکسی سیلان و در ادامه واکنش با 4^- -متیل پیریدینیم عامل دار شد (4-MePyr IL@CaY). ساختار و ریخت این ترکیب نانومتاخطل جدید چند عاملی با طیف سنجی فروسرخ تبدیل فوریه (FTIR)، میکروسکوپ الکترونی پویشی گسیل میدانی (FESEM)، طیف سنجی تفکیک انرژی (EDS)، تجزیه وزن سنجی گرمایی (TGA) و جذب و اجذب نیتروژن (BET) بررسی و شناسایی شد. فعالیت کاتالیستی این نانوسامانه چند عاملی در سنتز آسان ترکیب های 4^- -آریلیدن-۳-۵-(۴H)-ایزواکسازولون ها از راه واکنش تراکمی سه جزئی بنزآلدهید های متفاوت، هیدروکسیل آمین هیدروکلرید و متیل پیریدینیم کلرید روی یک بستر جامد نانو پرپوس است که این موضوع در سنترهای چند جزئی می تواند خیلی مهم و رهگشا باشد. سادگی روش کار، قابلیت بازیافت کاتالیست و جداسازی آسان فراورده، بازده بالا و شرایط ملایم از دیگر مزایای این روش است.

واژه های کلیدی: نانوکاتالیست چند عاملی، زئولیت CaY، مایع یونی 4^- -متیل پیریدینیم کلرید، سنتز سه جزئی، ایزواکسازولون

مقدمه

کاربردهای عملی گسترده آن‌ها در زمینه‌های کاتالیستی و تبدیل‌های شیمیایی، همگن‌بودن سامانه‌های مایع‌های یونی، جداسازی و قابلیت بازیافت آن‌ها از محیط واکنش در خیلی از موارد با مشکلات جدی و سختی‌هایی همراه کرده است. در فناوری شیمیایی جدید، این ضعف می‌تواند از راه ثبت‌یافت مایع‌های یونی بر بسترهای جامد و استفاده به عنوان کاتالیست‌های ناهمگن با کارایی و مزیت ساختارهای همگن، تا حدود زیادی بهبود یابند [۱۶ تا ۲۰].

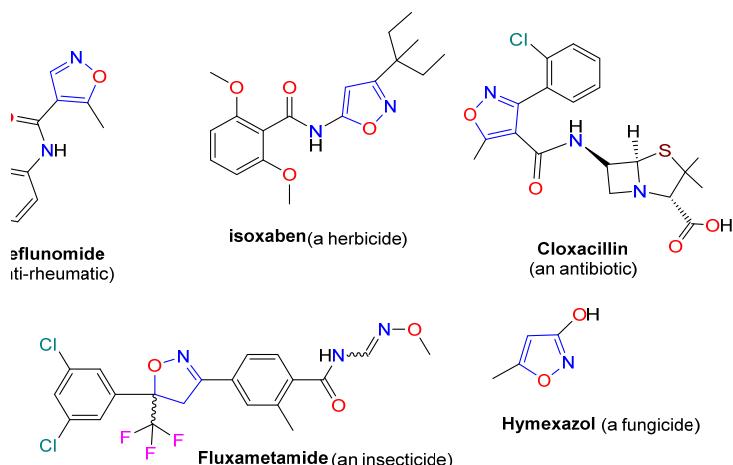
ایزوکسازول و مشق‌های آن، آزول‌هایی با اتم اکسیژن در کار نیتروژن در ساختار خود هستند که در زمینه‌های متفاوتی مانند سترز آلی، ترکیب‌های بلوری مایع [۲۱]، رنگ‌های صافی در مواد عکاسی [۲۲]، سامانه‌های تبدیل رنگ مولکولی [۲۳]، و ذخیره‌سازی‌های نوری و فیلم‌های پژوهشی نوری غیرخطی [۲۴] استفاده می‌شوند. افزون براین، از این ترکیب‌ها به عنوان پادزیست، حشره‌کش، قارچ‌کش و علف‌کش استفاده شده است [۲۵] (شکل ۱). یکی از پرمصرف‌ترین مشق‌های این ساختار هتروسیلکلی، ایزوکسازول- $5H$ -۵-اون‌های-۳،۴-استخلافی است که به عنوان ترکیب‌های زیستی و پزشکی، نقش فعال و قابل توجهی دارند [۲۶ تا ۳۳]. تاکنون، با توجه به اهمیت دارویی و صنعتی این ساختارها، در گزارش‌های بسیاری، سترز مشق‌های آن، هدف پژوهشگران شیمی آلی و دارویی بوده است. روش‌های متفاوتی برای سترز ایزوکسازول‌ها وجود دارد، ولی چهار روش (۱) واکنش اتیل استواتات و هیدروکسیل آمین هیدروکلرید با آلدیدهای آروماتیک [۳۴]، (۲) حلقه‌زایی ارتپروپیونیل اکسیم‌ها [۳۵]، (۳) حلقه‌زایی تراکمی ترکیب‌های ۱،۳-دی‌کربونیل با بنزالدوکسیم‌ها [۳۶] و (۴) واکنش بتاکتواسترها با هیدروکسیل آمین و سدیم هیدروکسید [۳۷] متناول هستند. به‌حال، توسعه سترز مشق‌های ایزوکسازول بسیار پیچیده و سخت است زیرا کاتالیست‌ها و واکنشگرهای لازم در مقیاس صنعتی در دسترس نیستند و سترز این گروه از ترکیب‌ها به اندازه کافی

طراحی واکنش‌های ایمن و دوست‌دار محیط‌زیست، برای به کمینه‌رساندن آسیب‌های ناشی از کاربرد مواد شیمیایی خطرناک یکی از اهداف اساسی شیمی سبز است. یک روش اصلی برای دست‌یابی به این هدف، استفاده از کاتالیست‌های سبز در تبدیل‌های شیمیایی است. بنابراین، طراحی و تهیه نانوکاتالیست‌های ناهمگن، بهویژه نوع چند عاملی آن، امروزه یک حوزه پژوهشی جذاب است. این مهم در شیمی سنتزی بسیار اهمیت دارد. زیرا امکان ساخت انواع متفاوت مکان‌های فعال را در یک نانوکاتالیست واحد فراهم می‌کند. نانوکاتالیست‌های چند عاملی ناهمگن در واکنش‌های چند مرحله‌ای که به مکان‌های فعال مشابه یا متفاوت در یک ظرف نیاز دارند، سودمند هستند [۱ و ۲]. از کاتالیست‌های متخلف با سطح جذب بالا و قابلیت چند‌عاملی‌شدن، می‌توان به زئولیت‌ها اشاره کرد. زئولیت‌ها ساختارهای آلومینوسیلیکاتی با خلل و فرج‌های بسیار ریز کاربردهای فراوانی در صنعت، کشاورزی و زیست‌پژوهشی دارند [۱]. از جمله کاربردهای زئولیت‌ها در صنعت می‌توان به حذف فلزهای سنگین و آلاینده‌ها از آب و محیط‌زیست، جاذب گاز و بخارهای سمی، جاذب مشق‌های نفتی و ذخیره انرژی [۳] تا [۹] اشاره کرد. همچنان، زئولیت‌ها با داشتن ویژگی‌هایی مانند توانایی تبادل کاتیون‌ها، خاصیت اسیدی مناسب، پایداری گرمایی بالا، عدم حلالیت در حلال‌های آلی، در بسیاری از واکنش‌های شیمیایی به عنوان کاتالیست ناهمگن به کار برده می‌شود [۱۰ تا ۱۵]. مایع‌های یونی شامل کاتیون آلی بزرگ و یک آئیون معدنی کوچک هستند به طوری که در دمای زیر 100°C به صورت مایع هستند. این مواد به دلیل تنوع ساختاری و شیمیایی و ویژگی‌هایی مانند فعالیت شیمیایی بالا، پایداری گرمایی و شیمیایی، عدم فراریت، غیرقابل اشتعال، اسیدینگی قابل تنظیم و قابلیت انحلال انتخابی، توجه ویژه‌ای را به خود جلب کرده‌اند. با وجود

سخت واکنش دارند. تاکنون، اصلاحات متعددی برای به کمینه‌رساندن مشکل‌های ذکر شده برای روش‌های سنتزی ۳-متیل-۴-آریل‌متیلن-ایزوکسازول-۵-(۴H)-اون‌ها انجام شده است، ولی با توجه به اهمیت این ترکیب‌ها، روش‌های بهتری برای توسعه سنتز آن‌ها مورد نیاز است.

توسعه نیافرته است. با این حال، طیف وسیعی از کاتالیست‌های متتنوع برای سنتز ایزوکسازولون‌ها با روش تک-ظرفی استفاده شده است [۳۸ تا ۴۰].

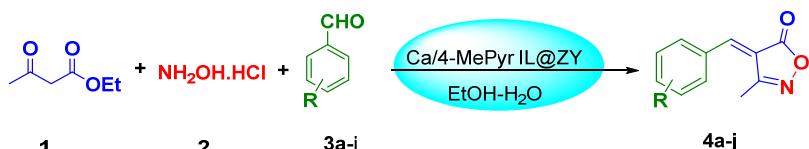
برخی از این روش‌ها مایع و محدودیت‌هایی مانند طولانی‌شدن زمان واکنش، استفاده از کاتالیست‌های اسید یا باز قوی مایع، گران‌قیمت‌بودن کاتالیست‌ها و بهطور کلی شرایط

شکل ۱ برخی از ترکیب‌های دارویی و زیستی حاوی جزء ایزوکسازول

سه‌جزیی ۳-متیل-۴-آریل‌متیلن-ایزوکسازول-۵-(۴H)-اون‌ها در شرایط سبز گزارش شود (شکل ۲).

در این راستا، در پژوهش حاضر، با نگاه به نکته‌های یادشده و در ادامه کارهای پژوهشی در این حوزه [۴۱-۴۳]، برآن شدیم که ساخت یک نانوکاتالیست جدید زئولیتی چندعاملی قابل بازیافت با گروه‌های آلی مایع یونی ۴-متیل‌پیریدینیم کلرید و یون کلسیم

شکل ۲ طرحواره روش سنتز کاتالیستی ترکیب‌های ایزوکسازولون‌ها

۱۰ دقیقه قرار داده شد، سپس با گریزانه جدا و پس از شستشو با آب، در دمای 60°C در آون خشک شد. سپس ۱ گرم از این فراورده در ۲۰ میلی‌لیتر تولوئن در داخل بالن ریخته و 0.25°C میلی‌مول 4-متیل‌پیریدین (0.22 g) به آن افزوده و به مدت ۲۴ ساعت بازروانی شد. رسوب به دست آمده مانند مرحله پیش، در سه نوبت، تحت عملیات جداسازی با گریزانه، قرارگرفتن در حمام فراصوت و شستشو با آب برای حفظ ساختار نانوکامپوزیت قرارگرفت و در نهایت در دمای 70°C خشک شد.

روش عمومی سنتز مشتق‌های ایزوکسانازولون‌های $\text{J}-4a$ یک میلی‌مول (0.069 g) از هیدروکسیل آمین هیدروکلرید، یک میلی‌مول (0.13 g) اتیل استواتات و یک مول از آلدید آروماتیک مربوط در 10 ml میلی‌لیتر مخلوط آب-اتانول ($1:9$ حجمی) در دمای 50°C حل شده و بالا فاصله 3% وزنی (0.004 g) از نانوکاتالیست (پیشرفت انجام واکنش با سوانگاری لایه نازک، واپیش شد). پس از کامل شدن واکنش، کاتالیست با صاف کردن جدا و به محلول مخلوط آب و بخ افزوده شد. رسوب به دست آمده با صاف کردن ساده جدا شد و در ادامه با مخلوط آب و اتانول ($80:20$) شسته شد تا فراورده به طور خالص به دست آید.

نتیجه‌ها و بحث

ساختار نمونه‌ها با استفاده از داده‌های طیفی و مقایسه شاخصه‌های فیزیکی با منابع گزارش شده مورد تأیید قرار گرفتند.

داده‌های طیف‌سنگی برخی از فراورده‌ها

بخش تجربی

مواد و دستگاه‌ها

در راستای انجام این کار پژوهشی از مواد شیمیایی خریداری شده از شرکت مرک آلمان استفاده شد. طیف‌های فروسرخ با استفاده از قرص پتاسیم برمید در دستگاه FTIR ساخت شرکت JASCO ۴۲۰۰ مدل ثبت شد. طیف‌های رزونانس مغناطیسی با دستگاه NMR ۵۰۰ یا ۳۰۰ مگا هرتز شرکت Bruker آلمان در حلال دی‌متیل‌سولفوكسید دوتره ($\text{DMSO}-d_6$) گرفته شده است. طیف‌سنگی تفکیک انرژی (EDS) با دستگاه شرکت (XL30) فیلیپس و تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی نشر میدانی (FESEM) با دستگاه مدل MIRA III از شرکت TESCAN به دست آمد. همچنین، هم‌دمای جذب و اوجذب نیتروژن در دمای 196°C با یک سامانه میکرومیرتکس (Micromeritics) ساخت آمریکا، مدل for TriStar II Plus Version 2.03، MicroActive) (Serial # 283 به دست آمد.

روش تهیه نانوکاتالیست 4-MePyr IL@CaY ۱ گرم زئولیت در 20 ml میلی‌لیتر آب به همراه $1/5$ میلی‌مول کلسیم کلرید (0.22 g) در دمای محیط به مدت ۲۰ ساعت همزد و سپس با گریزانه جدا شد. رسوب به دست آمده معلق در آب، در حمام فراصوت در سه مرحله قرار داده شده و هر بار پس از صاف کردن، با آب شسته و در دمای 50°C تا 60°C خشک شد. از رسوب خشک شده (CaY zeolite)، ۱ گرم برداشته، به بالن محتوی 20 ml میلی‌لیتر تولوئن و 0.5 ml میلی‌لیتر $3\text{-کلروتریاتوکسی سیلان}$ افزوده و در دمای 111°C به مدت ۲۴ ساعت بازروانی شد. در ادامه، مخلوط آب-اتانول و رسوب به دست آمده مانند مرحله اول سه بار در حمام فراصوت به مدت

(جدول ۳، ردیف ۴) 4-(4-Methoxybenzylidene)-3-methylisoxazol-5(4H)-one (4d)

FTIR (KBr, v_{max}): 3447, 2924 (CH), 1731 (C=O), 1624 (C=N), 1599, 1427, 1407, 1380 (C=C), 1187, 1110 (C-O), 993, 879, 776, 499 cm^{-1} ; ^1H NMR (500 MHz, CDCl_3): δ_H 8.46 (d, $J = 8.95\text{ Hz}$, H-Ar), 7.85

(s, 1H, C=CH), 7.03 (d, J = 8.95 Hz, 2H, ArH), 3.93 (s, 3H, OMe), 2.29 (s, 3H, CH₃) ppm; ¹³C NMR (75 MHz, CDCl₃): δ_C 169.0 (C=O), 164.7, 162.7 (C=N), 151.7 (C-O), 137.3, 126.2, 115.6, 115.1, 56.3 OMe, 11.7 (CH₃) ppm.

جدول ۳، ردیف ۹) (4i)

FTIR (KBr, ν_{max}): 2924 (CH), 1713 (C=O), 1583(C=N), 1527, 1437, 1410, 1383 (C=C), 1204, 1103 (C-O), 991, 873, 775, 507 cm⁻¹; ¹H NMR (500 MHz, DMSO): δ_H 8.46 (s, 2H, H-Ar), 7.51 (s, 1H, C=CH), 6.86 (s, 2H, ArH), 3.14 (s, 6H, NMe), 2.21 (s, 3H, CH₃) ppm; ¹³C NMR (500 MHz, DMSO): δ_C 170.3 (C=O), 162.6 (C=N), 154.8, 150.9 (C-O), 138.0, 121.5, 112.1, 109.5, 39.6 (N(CH₃)₂), 11.8 (CH₃) ppm.

جدول ۳، ردیف ۱۰) (4j)

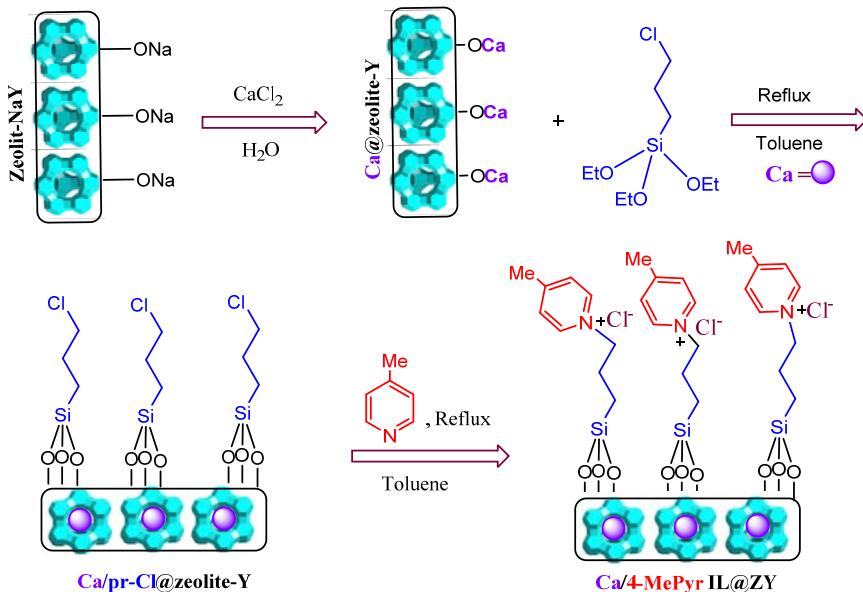
FTIR (KBr, ν_{max}): 3187, 3416 (OH, =CH), 2854 (CH), 1738 (C=O), 1688 (C=N), 1458, 1575 (C=C), 1164, 1269 (C-O) cm⁻¹; ¹H NMR (300 MHz, DMSO-*d*₆): δ_H 11.05 (br, 1H, OH), 8.73 (d, J = 6.63 Hz, H-Ar), 8.08 (s, 1H, C=CH), 7.51 (m, 1H, H-Ar), 7.01-6.90 (m, 2H, H-Ar), 2.25 (s, 3H, CH₃) ppm; ¹³C NMR (75 MHz, DMSO-*d*₆): δ_C 168.7 (C=O), 162.6 (C=N), 160.1, 145.5 (C-O), 137.2, 132.7, 119.9, 119.5, 116.8, 116.5, 11.6 (CH₃) ppm.

طیف با تغییرهای کم قابل مشاهده است. قلهای گسترهای ۷۹۰-۷۹۲ cm⁻¹ و ۱۰۲۱-۱۰۳۲ cm⁻¹ به ترتیب به ارتعاش‌های کششی متقارن و نامتقارن گروههای Si-O-Si نسبت داده می‌شود. همچنین، ارتعاش خمی OH با قله گستره ۱۶۴۴-۱۶۳۵ cm⁻¹ تایید شد و ارتعاش کششی هیدروکسیل مربوط به پیوند Si-OH یا کششی OH آب در گستره ۳۴۴۴-۳۴۵۹ cm⁻¹ مشهود است. پدیدارشدن قله ضعیف در ناحیه ۳۹۲۱ cm⁻¹ (مربوط به ارتعاش هیدروژن‌های آلیافاتیک) نسبت به عدم وجود این پیک در طیف زئولیت نشان از پیوند گروه ۳-کلروپروپیل تری‌اتوکسی سیلان به بستر زئولیت است. نکته قابل توجه دیگر در طیف‌ها، پدیدارشدن قله در ناحیه ۵۷۷ cm⁻¹ زئولیت و زئولیت اصلاح شده است که نشان می‌دهد با عامل دارشدن زئولیت، همچنان ساختار ماده اولیه حفظ شده است [۴۴]. مقایسه نمودارها در شکل یک نشان می‌دهد که ساختار اصلی زئولیت با عامل دارشدن به طور نسبی تغییر نکرده است و تنها برخی قلهای طیف FTIR کاتالیست ۴-MePyr IL@CaY به عدد موج بالاتر یا پایین‌تر جایه‌جا شده‌اند که این تغییر قلهای با احتمال می‌تواند مربوط به تبادل

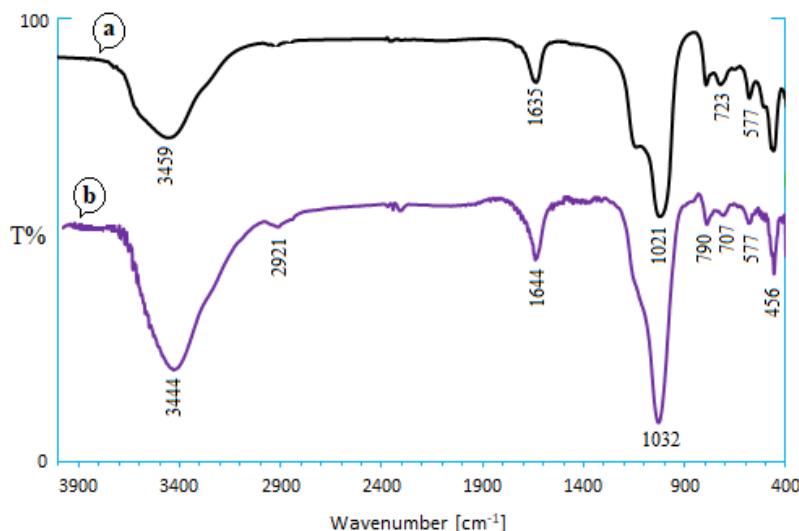
ساخت و شناسایی نانوکاتالیست ۴-MePyr IL@CaY در این پژوهش، ابتدا طراحی و سنتز نانوکاتالیست چند عاملی جدید مایع یونی ۴-متیل‌پیریدینیم کلرید بر پایه زئولیت (4-MePyr IL@CaY)CaY انجام شد. همان‌طور که در شکل ۳ نشان داده شده است، در مرحله اول یون‌های Ca(II) به کمک روش تبادل یونی با یون‌های سدیم زئولیت NaY تثبیت شده است. سپس سطح بستر زئولیت CaY با ۳-کلروپروپیل تری‌اتوکسی سیلان به عنوان یک گروه عاملی پیونددهنده آلی-معدنی برای ساخت Pr-Cl@CaY اصلاح شد. در مرحله بعدی، نانوکامپوزیت مایع یونی ۴-متیل‌پیریدینیم کلرید بر پایه زئولیت-کلسیم از واکنش ۴-متیل‌پیریدین با Pr-Cl@CaY به دست آمد. ساختار و ریخت این نانوکاتالیست با روش‌های متفاوت معمول بررسی شدند.

برای تعیین گروههای عاملی این کاتالیست، طیف فروسرخ تبدیل فوریه (FTIR) نمونه در هر مرحله از سنتز گرفته شد (شکل ۴). پیک پدیدار شده در ناحیه ۴۵۸ cm⁻¹ زئولیت، مربوط به ارتعاش خمی O-Si-O است که در هر دو

تعدادی از یون‌های Ca^{2+} (کاتیون سنگین‌تر) با یون سبک‌تر Na^+ باشد [۴۵].

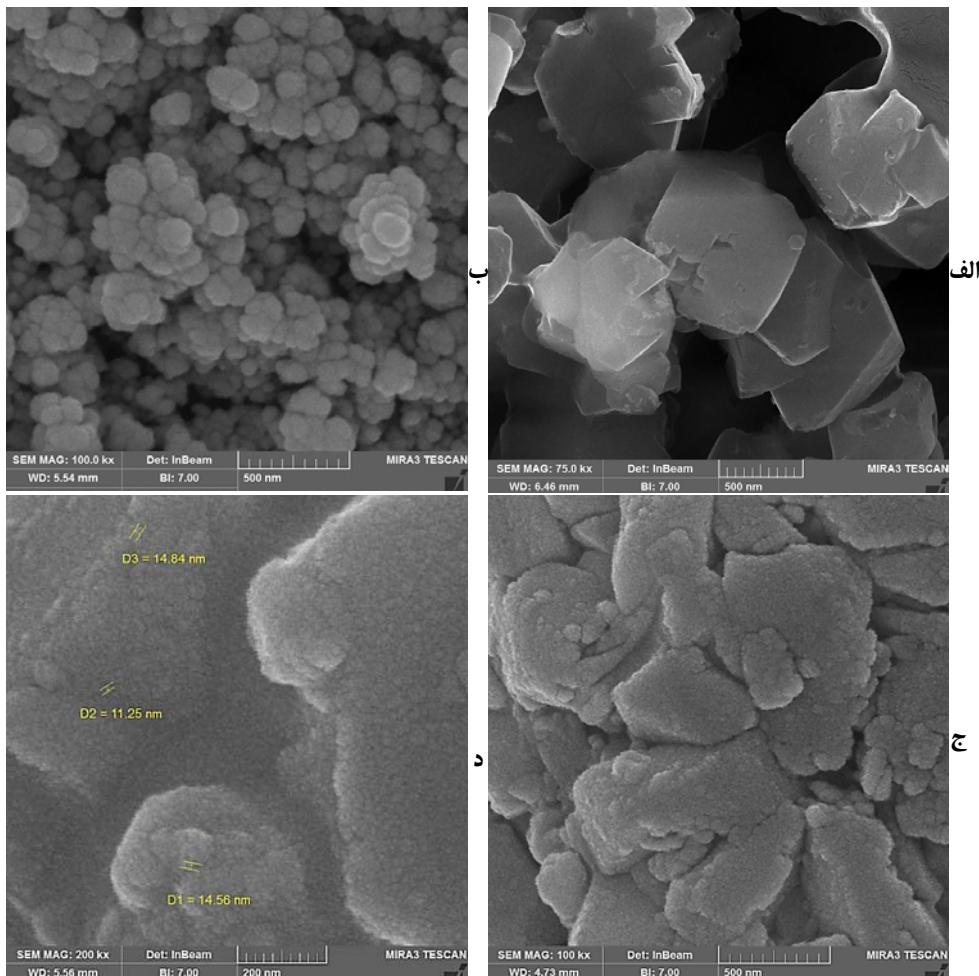
شکل ۳ مسیر طرح‌واره ساخت نانوکاتالیست ۴-MePyr IL@CaY

شکل ۴ طیف‌های FTIR مقایسه‌ای، زئولیت (a) و نانوکاتالیست (b)

می‌دهد. مقایسه تصویر زئولیت اولیه و دو مرحله ساختار کاتالیست را نشان می‌دهد در شکل ۵ آورده شده‌اند.

تصویرهای FESEM که اندازه ذره‌ها، شکل و ریخت این تصویرها ابعاد ذره‌ها را بین ۱۱ تا ۱۴ نانومتر نشان

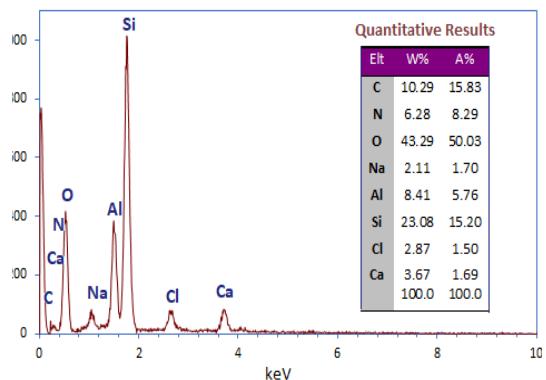
شکل ۵ تصویرهای FESEM زئولیت NaY (الف)، زئولیت CaY (ب) و کاتالیست 4-MePyr IL@CaY (ج و د)

نسبت سیلیکون به آلومنینیم (Si/Al) حدود ۲/۷۴ بددست آمد که حفظ ساختار زئولیت نوع Y را تایید می‌کند.

طیف EDS نانوکاتالیست ساخته شده در شکل ۶ نشان داده شده است. حضور تمام عناصر تشکیل دهنده (N, C, Cl, Na, Al, Si, O, Ca) در طیف نانوکاتالیست تهیه شده، قابل رویت است. همچنین، در جدول کمی پیوست این طیف،

نمودارهای همدمای جذب/واجدب نیتروژن کاتالیست 4-MePyr IL@CaY و زئولیت اولیه در شکل ۷ نشان داده است. این نمودار برای زئولیت از الگوی همدمای نوع I پیروی می‌کند که ویژه ترکیب‌های متخلخل است که قطر حفره‌های داخلی در آن‌ها زیر ۲ نانومتر است، در حالی که برای نانوزئولیت اصلاح شده از الگوی همدمای نوع IV پیروی می‌کند که دارای یک حلقه پسماند کوچک است. مشاهده حلقه پسماند در نمودارهای همدمای یک ماده، نشان‌دهنده وجود مزوحفراتی با ابعاد ۲ تا ۵۰ nm در ساختار آن ماده است. نگاه به حلقه پسماند ایجاد شده در همدمای نمونه نانوحفره فراورده نهایی، شکل‌گیری ساختار زئولیت با منافذ زیاد پس از ثبت گروه آلی پیریدینیم کلرید و یون‌های کلسیم را برسیت بهروشنی نشان می‌دهد.

پایداری گرمایی کاتالیست با تجزیه گرمایی-TGA مطالعه شد (شکل ۸). همان‌طور که مشاهده می‌شود، نخستین کاهش وزن در گستره دمایی ۴۰°C تا ۱۵۰°C است که مربوط به از دست دادن باقیمانده حلال و آب موجود در سطح نمونه و داخل حفره‌ها است. دومین کاهش وزن در گستره دمایی ۱۵۰°C تا ۳۲۰°C است که می‌تواند مربوط به از دست دادن گروههای آلی موجود در سطح زئولیت باشد. بنابراین، می‌توان پی‌برد که سطح نمونه با گروههای آلی عامل‌دار شده است. سومین کاهش وزن در گستره دمایی ۳۲۰°C تا ۶۵۰°C مربوط به تخریب ساختار زئولیت است. مجموع این کاهش در حدود ۲۱ درصد وزنی است.

شکل ۶ طیف EDS نانوکاتالیست 4-MePyr IL@CaY

اندازه‌گیری سطح ویژه (BET) و تعیین تخلخل کاتالیست‌ها از اهمیت بالایی برخوردارند. مساحت سطح ویژه، قطر متوسط و حجم حفره‌ها در جدول ۱ خلاصه شده‌اند.

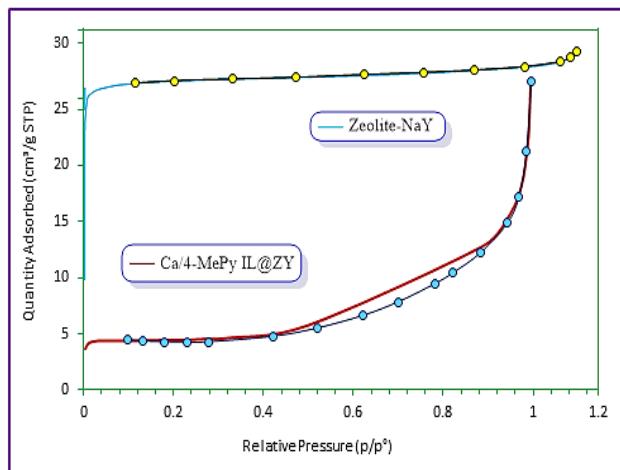
جدول ۱ مقادیر تخلخل سنجی برای زئولیت NaY، زئولیت 4-MePyr IL@CaY و نانوهیرید CaY

P _{APS} ^e (nm)	D _{Aap} ^d (nm)	V _{Max} ^c cm ³ .g ⁻¹	V _{BH} ^b (cm ³ .g ⁻¹)	S _{BET} ^a (m ² .g ⁻¹)	مواد
۱۳.۵۹	۲.۲۱۳۰	۰.۲۲۸۲	۰.۰۳۲۰	۴۴۱	Zeolite-NaY
۹۱.۶۹	۹.۴۹۹۴	۰.۲۸۸	۰.۳۷۸	۶۵	Zeolite-CaY
۴۹.۸۶	۷.۰۲۳۷	۰.۰۶۹۲	۰.۰۴۰	۱۳۹	4-MePyr IL@CaY

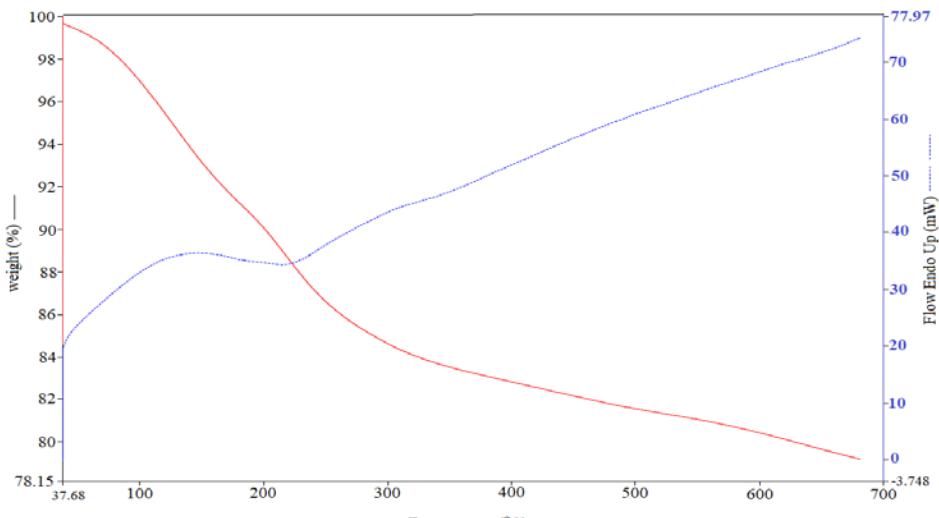
a: مساحت ویژه b: حجم حفره‌ها c: بیشینه حجم حفره‌ها p₀=۰/۱۷

d: قطر متوسط حفره e: اندازه متوسط نانوذرهها

در مقایسه با نانوزئولیت اولیه، کاهش سطح نانوکامپوزیت تهیه شده نشان می‌دهد که فرایند تبدیل یونی و ثبت مایع یونی برای زئولیت ساختاری به خوبی انجام شده است. این کاهش می‌تواند ناشی از پرشدن حفره‌ها با گروههای عاملی آلی و شعاع بزرگتر کلسیم باشد [۴۶].

شکل ۷ نمودارهای همدمای جذب و واجدب نانوساختار زئولیت NaY و نانوکاتالیست عامل دار شده 4-MePyr IL@CaY

شکل ۸ نمودارهای تجزیه گرمایی (TGA-DTA) نانوکاتالیست 4-MePyr IL@CaY

و ۴-متوكسی بنزاڈئید در آب/اتanol به عنوان یک واکنش الگو در حضور ۵ درصد وزنی کاتالیست 4-MePyr IL@CaY در دمای ۲۵°C انجام شد. سپس، برای تعیین نوع حلال، بهترین دما و درصد مناسب کاتالیست، آزمون‌هایی با حلال‌های متفاوت و مقدارهای متفاوت کاتالیست در دمای‌های متفاوت انجام شد که نتیجه‌ها در جدول

رفتار کاتالیستی 4-MePyr IL@CaY پس از سنتز و شناسایی نانوکاتالیست 4-MePyr IL@CaY، بررسی فعالیت کاتالیستی آن در تهیه آسان مشتق‌های ایزوکسازولون‌ها انجام شد. با نگاه به تجربه‌های پیشین و برای ارزیابی و بهینه‌سازی شرایط روش پیشنهادی، ابتدا واکنش هیدروکسیل آمین هیدروکلرید با اتیل استواتات

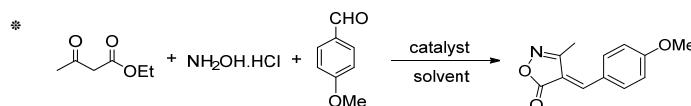
بیشتر از کاتالیست یا افزایش دما منجر به بازده بهتری نشد. همچنین، واکنش در حضور زئولیت NaY ، زئولیت CaY و کاتالیست $Pr-Cl@CaY$ و شرایط بهینه انجام شد، اما بازده فراورده در حد نانوکاتالیست چند عاملی هدف به دست نیامد.

۲ قابل مشاهده است. برپایه داده‌های موجود در جدول، شرایط بهینه در حضور مقدار ۳ درصد مولی (۴ میلی‌گرم) از نانوکاتالیست، دمای $50^{\circ}C$ ، مدت ۱۲ دقیقه و حلال آب-اتanol با بازده ۹۵٪ به دست آمد (جدول ۲، ردیف ۴). استفاده

جدول ۲ بهینه‌سازی شرایط واکنش^{*} سنتز ایزوکسازول ۴d در حضور نانوکاتالیست Y -MePyr IL@CaY

بازده (%)	زمان (دقیقه)	دما (°C)	حلال	کاتالیست (میلی‌گرم) (Y-MePyr IL@CaY)	ردیف
۳۰	۶۰	۲۵	آب	۶	۱
۶۰	۳۵	۵۰	آب	۶	۲
۶۵	۳۰	۸۰	آب	۶	۳
۸۰	۱۰	۵۰	آب-اتanol (۱:۱)	۶	۴
۹۵	۱۰	۵۰	آب-اتanol (۱:۹)	۶	۵
۹۵	۱۲	۵۰	آب-اتanol (۱:۹)	۴	۶
۸۸	۲۵	۵۰	آب-اتanol (۱:۹)	۲	۷
۷۵	۴۰	۲۵	آب-اتanol (۱:۹)	۴	۸
۸۸	۲۰	۵۰	اتanol	۴	۹
۹۰	۱۲	۵۰	متانول	۴	۱۰
۴۵	۱۲	۵۰	استونیتریل	۴	۱۱
-	۱۲	۵۰	تولوئن	۴	۱۲
-	۱۲	۴۰	دی‌کلرو‌متان	۴	۱۳
۳۰	۱۲	۵۰	آب-اتanol (۱:۹)	(۴) Zeolite-NaY	۱۴
۷۵	۱۲	۵۰	آب-اتanol (۱:۹)	(۴) Zeolite-CaY	۱۵
۷۵	۱۲	۵۰	آب-اتanol (۱:۹)	(۴) Pr-Cl@CaY	۱۶
-	۴۰	۵۰	آب-اتanol (۱:۹)	-	۱۷

الف: فراورده جداسده

سنتز مشتق‌های j -۴a در جدول ۳ آورده شده‌اند. تلاش برای سنتز ساختارهای آلدید آروماتیک با استخلاف‌های الکترون‌دهنده الکترون‌کشنده انجام شد، ولیکن در این واکنش فراورده‌ای به دست نیامد.

پس از بهینه کردن شرایط و یافتن روش کلی، این واکنش با انواع آلدیدهای آروماتیک با استخلاف‌های الکترون‌دهنده انجام شد و بدین ترتیب فراورده‌های ایزوکسازولون j -۴a با بازده خوب در حضور نانوکاتالیست و در مخلوط حلال‌های آب-اتanol سنتز شدند (شکل ۲). نتیجه‌های به دست آمده از

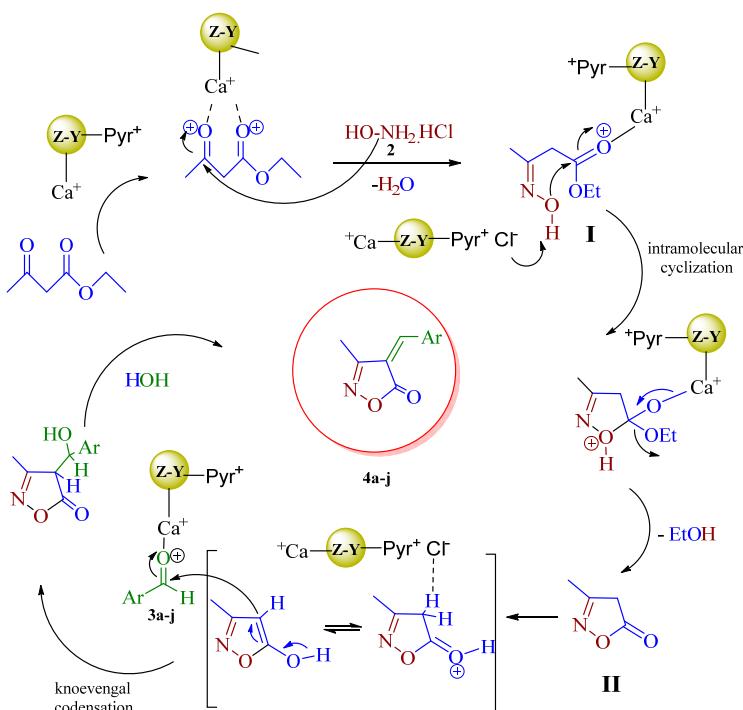
جدول ۳ سنتز ترکیب‌های ۴a-۱ در حضور ۳ درصد وزنی نانوکاتالیست (4-MePyr IL@CaY) و در شرایط بهینه

ردیف	آلدید	فراورده	زمان (دقیقه)	بازدگی (%) (الف)	نقطه ذوب (C°)	تجربی گزارش شده
۱			۱۸	۹	(۱۳۸-۱۳۶) ^[۴۱]	۱۳۶-۱۳۵
۲			۱۸	۸۹	(۱۶۱-۱۶۰) ^[۴۱]	۱۶۰-۱۵۸
۳			۱۶	۹۰	(۱۳۷-۱۳۴) ^[۴۱]	۱۳۵-۱۳۳
۴			۱۲	۹۵	(۱۷۷-۱۷۵) ^[۴۱]	۱۷۵-۱۷۳
۵			۱۸	۹۰	(۱۴۷-۱۴۵) ^[۴۱]	۱۴۴
۶			۱۴	۹۲	(۱۳۰-۱۳۲) ^[۴۱]	۱۳۵
۷			۱۴	۸۹	(۱۷۴-۱۷۶) ^[۴۱]	۱۷۶-۱۷۴
۸			۱۵	۹۰	(۱۴۰-۱۳۸) ^[۴۱]	۱۴۰-۱۳۹
۹			۱۰	۹۷	(۲۲۰-۲۲۱) ^[۴۱]	۲۲۱
۱۰			۱۲	۹۵	(۱۹۸-۲۰۰) ^[۴۱]	۱۹۶-۱۹۵

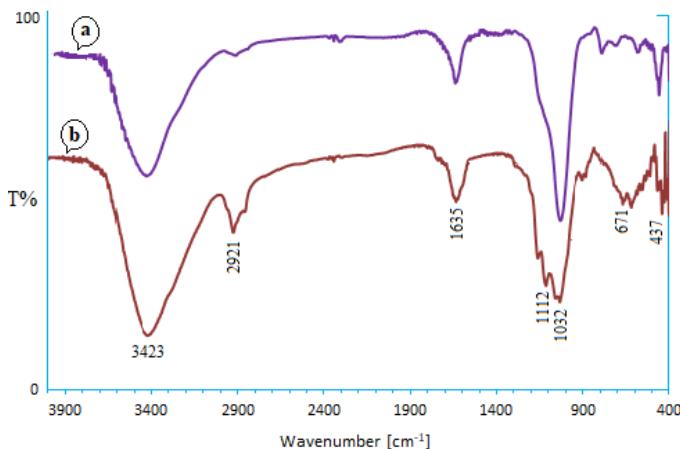
(الف) فراورده جدید شده ب) نقاط ذوب گزارش شده در منابع

فرایند بازیافت کاتالیست (4-MePyr IL@CaY) برای واکنش الگو آزمایش شد و نتیجه‌ها نشان داد که تکرارپذیری واکنش الگو تا بیش از پنج دوره، کاهش محسوسی در بازده و زمان انجام واکنش ایجاد نمی‌کند و این داده‌ها پایداری، فعالیت و حفظ ساختار کلی این کاتالیست را ثابت می‌کند. مقایسه طیف‌های فروسرخ تبدیل فوریه (FTIR) نانوکاتالیست تازه و نانوکاتالیست بازیافتی پس از ۵ نوبت استفاده در شکل ۱۰ آورده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود تغییر محسوسی در عدد موجی مشاهده نمی‌شود. مقایسه عملکرد کاتالیست نانومتختخل چند عاملی ساخته شده و برخی کاتالیست‌های پیشین در جدول ۴ آورده شده است که نشان می‌دهد این نانوکاتالیست از نظر برخی شرایط انجام واکنش نسبت به سایر کاتالیست‌های گزارش شده، برتری دارد.

سازوکار پیشنهادی برای سنتز ۳-متیل-۴-ایزوکسازولون‌ها در طرحواره شکل ۹ آورده شده است. ابتدا کاتالیست به عنوان اسید لویس گروه کربونیل آلهید را فعال کرده، با حمله هسته‌دوستی هیدروکسیل آمین به مرکز الکترون‌دوست گروه کربونیل مولکول اتیل استواستات و با حذف یک مولکول آب موجب انجام تراکم نووناگل و تشکیل یک اکسیم می‌شود (حدواست I). سپس با حمله درون مولکولی هیدروکسیل اکسیم به مرکز کربونیل فعال شده گروه استری و حذف یک مولکول اتانول، فراورده حدواست ایزوکسازول (II) تشکیل می‌شود. در ادامه، این حدواست با حذف یک هیدروژن اسیدی به‌احتمال به کمک مایع یونی بازی پیریدینی و حمله آئیون به‌دست‌آمده به مرکز کربن گروه کربونیل آلهید آروماتیک فعال شده و حذف یک مولکول آب طی واکنش تراکمی نووناگل منجر به تشکیل فراورده نهایی مورد نظر می‌شود.

شکل ۹ طرحواره سازوکار تهیه مشتق‌های ایزوکسازولون در حضور نانوکاتالیست 4-MePyr IL@CaY

شکل ۱۰ طیف‌های FTIR نانوکاتالیست‌های تازه (a) و استفاده شده در پنج نوبت (b)

جدول ۴ مقایسه کاتالیست‌های متفاوت به کاربرده شده در سنتز ترکیب ۴d و شرایط متفاوت انجام واکنش

ردیف	کاتالیست	شرایط	بازده (%)	مرجع
۱	NH ₂ .MMT (0.01)	آب یون‌زدوده، زمان ۲۵ دقیقه، دمای ۳۰ °C	۹۶	۳۸
۲	CH ₃ COONa (100 mol%)	اتانول-آب، نور (hν)، زمان ۱۰ دقیقه، دمای محیط	۸۲	۳۹
۳	nano Fe ₂ O ₃ (1 mol%), AcONa	امواج ریز موج، بدون حلال، زمان ۹۰ دقیقه	۹۰	۴۰
۴	Potassium phthalimide (10 mol%)	آب، زمان ۷۰ دقیقه، دمای محیط	۹۶	۴۷
۵	Citric acid (1 mmol)	آب، زمان ۵ ساعت، دمای محیط	۹۰	۴۸
۶	MnO ₂ @zeolite-Y (5 wt.%)	بدون حلال، زمان ۵ دقیقه، دمای ۱۰۰ °C	۹۷	۴۱
۷	Pyridine (1 mmol)	اتانول، دمای ۷۸ °C، زمان ۶۰ دقیقه	۷۷	۴۹
۸	Ca/4-MePy IL@ZY (4mg)	اتانول-آب، زمان ۱۲ دقیقه، دمای محیط	۹۵	این پژوهش

متفاوت، هیدروکسیل آمین هیدروکلرید و اتیل استواتست، در شرایط ملایم بررسی و گزارش شد. بررسی فرایند قابل بازیافت بودن نانوکاتالیست برای واکنش الگو نشان داد که این کاتالیست تا بیش از ۵ دوره به خوبی می‌تواند بدون کاهش محسوس بازده، فعالیت خود را حفظ کند. از مزایای این روش می‌توان به ساخت یک نانوچندسازه زئولیتی شامل مکان‌های اسید لویس (Ca²⁺) و مایع یونی بازی (نمک آلی) اشاره کرد. دیگر مزایای این روش شامل زمان کوتاه انجام واکنش، بازده

نتیجه‌گیری

در این پژوهش، برای نخستین بار طراحی، سنتز و شناسایی یک نانوسامانه جدید چندعاملی آلی-فلزی برپایه یک بستر زئولیتی (4-MePyr IL@CaY) با موفقیت انجام شد. پس از شناسایی ساختار و ریخت‌شناسی این ترکیب نانومتلخلخل جدید چندعاملی با روش‌های دستگاهی معمول، کاربرد آن را در تهییه آسان فراورده‌های ۴-(آریلیدن)-۳-متیل-۵-(۴H)-ایزوکسانولون‌ها از راه واکنش تراکمی سه‌جزیی بتزآلدهیدهای

بالا، قابلیت بازیافت کاتالیست و به دست آوردن فراورده خالص به آسانی است.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله از حمایت‌های دانشگاه پیام نور
ضمیمانه سپاسگزارند.

مراجع

- [1] Bacakova, L.; Vandrovceva, M.; Kopova, I.; Jirka, I.; Biomater. Sci. 6, 974-989, 2018.
- [2] Jagadeesan, D.; Appl. Catal. A, 511, 59-77, 2016.
- [3] Aghabozorg, H.R.; Amir-Moghadam, H.; J. Appl. Res. Chem. 6, 73-80, 2013.
- [4] Moshoeshoe, M.; Nadiye-Tabbiruka, M.S.; Obuseng, V.; Am. J. Mater. Sci. 7, 196-221, 2017.
- [5] Samadi, S.; Karkhaneh, A.; Moghaddamborna, M.; Zakaria, S.A.; J. Appl. Res. Chem. 13, 61-71, 2019.
- [6] Khodadadi, B.; Aghamiri, F.; Bordbar, M.; J. Appl. Res. Chem. 14, 37-47, 2020.
- [7] Ehsani, A.; Moftakhar, M.K.; Kalhor, M.; J. Energy Storage 55, 105489, 2022.
- [8] Liang, J.; Liang, Z.; Zou, R.; Zhao, Y.; Adv. Mater. 29, 1701139, 2017.
- [9] Mofarahi, M.; Gholipour, F.; Micropor. Mesopor. Mat. 200, 1-10, 2014.
- [10] Nazari, M.; Yaripour, F.; J. Appl. Res. Chem. 15, 73-89, 2021.
- [11] Karami, H.; Kazemini, M.; Sultanali, S.; Rashidzade, M.; J. Appl. Res. Chem. 15, 106-117, 2022.
- [12] Kalhor, M.; Banibairami, S.; Mirshokraie, S.A.; Green Chem. Lett. Rev. 11, 334-344, 2018.
- [13] Horta-Fraijo, P.; Smolentseva, E.; Simakov, A.; José-Yacaman, M.; Acosta, B.; Micropor. Mesopor. Mat. 312, 110707, 2018.
- [14] Kalhor, M.; Zarnegar, Z.; Seyedzade, Z.; Banibairami, S.; Cur. Org. Syn. 17, 117-130, 2020.
- [15] Zendehdel, M.; Bodaghifard, M.A.; Behyara, H.; Mortezaei, Z.; Micropor. Mesopor. Mat. 266, 83-89, 2018.
- [16] Jiang, W.; Dong, L.; Li, H.; Jia, H.; Zhu, L.; Zhu, W.; Li, H.; J. Mol. Liq. 274, 293-299, 2019.
- [17] Khodadadi, S.; Konoz, E.; Ezabadi, A.; Niazi, A.; J. Appl. Res. Chem. 15, 24-33, 2021.
- [18] Singhal, S.; Agarwal, S.; Singh, M.; Rana, S.; Arora, S.; Singhal, N.; Ionic liquids: J. Mol. Liq. 285, 299-313, 2019.
- [19] Hosseini, M.; Jalili Jahani, N.; J. Appl. Res. Chem. 13, 89-103, 2019.
- [20] Fehrman, R.; Riisager, Haumann, M.; "Supported Ionic Liquids: Fundamentals and Applications", Wiley-VCH Verlag GmbH, USA, 2014.
- [21] Han, J.; Guo, H.; Wang, X.G.; Pang, M.L.; Meng, J.B.; Chin. J. Chem. 25, 129-131, 2007.
- [22] Aret, E.; Meekes, H.; Vlieg, E.; Deroover, G.; Dyes Pigm. 72, 339-344, 2007.
- [23] Biju, S.; Reddy, M.L.P.; Freire, R.O.; Inorg. Chem. Commun. 10, 393-396, 2007.
- [24] Zhang, X.H.; Zhan, Y.H.; Chen, D.; Wang, F.; Wang, L.Y.; Dyes Pigm. 93, 1408-1415, 2012.
- [25] Clemens Lamberth, J.; J. Heterocycl. Chem. 55, 2035-2045, 2018.
- [26] Santos, M.M.; Faria, N.; Iley, J.; Bioorg. Med. Chem. Lett. 20, 193-195, 2010.
- [27] Karabasanagouda, T.; Adhikari, A.V.; Girisha, M.; Indian J. Chem. 48, 430-437, 2009.
- [28] Kamal, A.; Bharathi, E.V.; Reddy, J.S.; Eur. J. Med. Chem. 46, 691-703, 2011.
- [29] Kan, H.; Adachi, I.; Kido, R.; Hirose, K.; J. Med. Chem. 10, 411-418, 1967.

- [30] Diana, P.; Carbone, A.; Barraja, P.; Kelter, G.; Fiebig, H.H.; Cirrincione, G.; Bioorg. Med. Chem. 18, 4524-4529, 2010.
- [31] Ishioka, T.; Tanatani, A.; Nagasawa, K.; Hashimoto, Y.; Bioorg. Med. Chem. Lett. 13, 2655-2658, 2003.
- [32] Kafle, B.; Aher, N.G.; Khadka, D.; Park, H.; Cho, H.; Chem. Asian J. 6, 2073-2079, 2011.
- [33] Panathur, N.; Gokhale, N.; Dalimba, U.; Koushik, P.V.; Yogeeswari, P.; Sriram, D.; Bioorg. Med. Chem. Lett. 25, 2768-2772, 2015.
- [34] Villemin, D.; Martin, B.; Garrigues, B.; Synth. Commun. 23, 2251-2257, 1993.
- [35] Nakamura, I.; Okamoto, M.; Terada, M.; Org. Lett. 12, 2453-2455, 2010.
- [36] Donleavy, J.J.; Gilbert, E.E.; J. Am. Chem. Soc. 59, 1072-1076, 1937.
- [37] Lowe, D.B.; Magnuson, S.; Ning, Q.; Campbell, A.M.; Cook, J.; Hong, Z.; Wang, M.; Bioorg. Med. Chem. Lett. 14, 3155-3159, 2004.
- [38] Safari, J.; Ahmadzadeh, M.; Zarnegar, Z.; Catal. Commun. 86, 91-95, 2016.
- [39] Saikh, F.; Das, J.; Ghosh, S.; Tetrahedron Lett. 54, 4679-4682, 2013.
- [40] Fozooni, S.; Hosseinzadeh, N.G.; Hamidian, H.; Akhgar, M.R.; J. Braz. Chem. Soc. 24, 1649-1655, 2013.
- [41] Kalhor, M.; Samiei, S.; Mirshokraie, S.A.; Silicon 13, 201-210, 2021.
- [42] Kalhor, M.; Sajjadi, S.M.; Dadras, A.; RSC Adv. 10, 27439-27446, 2020.
- [43] Kalhor, M.; Orouji, Z.; Khalaj, M.; Micropor. Mesopor. Mat. 329, 111498, 2021.
- [44] Perez-Pariente, J.; Martens, J.A.; Jacobs, P.A.; Appl. Catal. 31, 35-64, 1987.
- [45] Yang, C.; Xu, Q.; J. Chem. Soc., Faraday Trans. 93, 1675-1680, 1997.
- [46] Endang, P.S.; Rahadian, A.R.; Ulva, T.I.M.; Alvin, R.W.; Rendy, M.I.; Nurul, W.; Mater. Sci. Forum. 964, 199-208, 2019.
- [47] Kiyani, H.; Ghorbani, F.; J. Saudi Chem. Soc. 21, S112-S119, 2017.
- [48] Rikani, A.; Setamdideh, D.; Orient. J. Chem. 32, 1433-1437, 2016.
- [49] Ablajan, K.; Xiamuxi, H.; Chin. Chem. Lett. 22:151-154, 2011.

Design, fabrication and catalytic performance of zeolite CaY functionalized with 4-methylpyridinium chloride ionic liquid as a new multifunctional nanocatalyst in the three-component synthesis of isoxazolones

Mehdi Kalhor^{1,*}, Zeinab Hozhabri² and Zahra Seyedzade³

1. Associate Professor of Organic Chemistry, Faculty of Chemistry, Payam Noor University, Tehran, Iran.
2. Master of Organic Chemistry, Faculty of Chemistry, Payam Noor University, Tehran, Iran.
3. PhD of Organic Chemistry, Faculty of Chemistry, Payam Noor University, Tehran, Iran.

Abstract: In this study, first zeolite CaY was obtained through the reaction of zeolite NaY with CaCl₂. Then it was functionalized by reaction with an organic linker, 3-chloropropyl triethoxysilane, followed by reaction with 4-methylpyridine (4-MePyr IL@CaY). The structure and morphology of this new multi-functional nanoporous material were investigated and identified using Fourier transform infrared spectroscopy (FTIR), field emission scanning electron microscopy (FESEM), energy dispersive X-ray (EDS), thermogravimetric analysis (TGA-DTA) and Brunauer-Emmet-Teller (BET) instrumental analyses. The catalytic activity of this multifactorial nanosystem in the easy synthesis of 4-(arylidene)-3-methyl-5-(4H)-isoxazolones was investigated through the three-component condensation reaction of various benzaldehydes, hydroxylamine hydrochloride and ethyl acetate under green conditions. One of the obvious advantages of this nanocatalyst is the presence of Lewis acid (Ca²⁺) sites and ionic liquid 4-methylpyridinium chloride on a nanoporous solid substrate, which can be very important and instructive in multi-component syntheses. Simplicity of process, catalyst recyclability and easy product separation, high yield and mild conditions are other advantages of this procedure.

Keywords: Multi-functional nanocatalyst, Zeolite CaY, Ionic liquid, 4-methylpyridinium chloride, Three-component synthesis, Isoxazolone

* Corresponding author Email:
mekalhor@pnu.ac.ir